

Mehmet Öztaylan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.7.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Dilimleri

siyah banka oturuyorum gecenin geç saatleri
galiba alışamadım, karşımda siyah gözleri
kulaklarımda haykırır verdiği sözleri
sönmek üzere gecenin son közleri

film şeridi misali canlansın hatıralarım
şanına yeterince gönlümden çiçek kopardım
vaveylana dayanamam yalvarırım
mecnunluğum arta kalan tek mirasım

bugünlerde dertleyim istedim çok ölüm
acıyı seyrettim kısım kısım bölüm bölüm
gerçi bugün benim doğum günüm
doğum günümde soldu son gülüm

Mehmet Öztaylan

Ahir Zaman

iman çekilmiş ine iman kut doruk zirve
nurunu almış sema gözler kin kalpler hain
tek bir bir tek parlıyor gözü alıyor merve
o ki çağa müceddid damgasıdır ebedin

selam selam selam nur selam karacaahmet
sizler ebedin ehli azap galiba buymuş
uyanın görün hali sizler ehli keramet
ahir zamanın meğer zevk edebi huyuymuş

Mehmet Öztaylan

Ahvalimiz Efendim

bir nara ki haykırış,bir tokat ki sukut
hücrelenmiş kalplere binlerce acımasız put

siyahın kat kat tonları saçılırken gönüllere
yer eder,fuhuş ve zina kahpe,zalim dillere

bel bağlar ruhlara şerin gasbet daniskası
indirir arştan acılı bir sayha ihanet vaveylası

rezilliğin okları sararken bütün ümmeti
kasvete garkolur kalpler göre göre vahşeti

ümmet,maddiyata on yıllardır ram olmuş
nur saçan gönüllerde pas dolu kilitler yer bulmuş

ufkumuzda kuzgunlar gibi çığlık atarken yıllar
beynimize dolanır,mazide kalan şanlı şarkılar

semaya açılan iki üç el kırılır eklemlerinden
zulüm asla kaybetmez zerre olsa fevkinden

budur ahvalimiz yüzyıllar sonra Muhammet(s.a.v)
kana bulanmış,yerlerde can çekişir merhamet

kürei arz ihtişamlı sarsıntıyla yarılrsa yer yer
bulanır midesi şeri kaldıramaz arzı makber

efendim ellerimiz kan kalplerimiz kin
vefa bulamaz gönüllerde köhne bir in

semaya ulaşır yüzbinlerce yetimin canhıraşı
duyamaz olur arş gönülden gelen tek yakarışı

dökülür kibir,gurur maddi Kabelerin harcına
kesilir binlerce kurban,aciz bir kul şanına

yetiş efendim,yetiş zehri şan olan yılanlarla dost ümmetin
şeytan elde kader bekler içme ümmet,acı olur ölüm şerbetin

Mehmet Öztaylan

Akdeniz

vakit tan güneş doğuyor akdenize
ilerde bir vapur dönmüş yönünü kuzeye
durgun denizin üstünde ilerliyor sessizce
kuru dudaklarımda iki kelime güle güle

gittin umutlarıma attım kocaman bir çengel
hasret alevine güç kattı yaman bir yel
gittin boğazıma sarıldı binlerce acımasız el
geriye bıraktın kana revan olmuş umut garkeden bir sel

mazi mazi iki hecesinde ömrüm gizli
mazi puslu bir geleceğin habercisi
mazi haykırınca dolar gözler olur sisli sisli
mazi ömrümün baharı kaderimin altın çizgisi

akdeniz kaç sevdayı kollarında uyuttun
akdeniz sen yıllardır patlamaya hazır baruttun
yeter artık akdeniz kaç kişiyi gurbetlere savurtun
en sonunda vefakar gece bekçinide yuttun

Mehmet Öztaylan

Akıncı

sendin zalime allahın kırbacı
sendin garbın korkulu rüyası
ve türkün akıl almaz destanı
şimdi nerdesin ey şanlı akıncı

ne çabuk unuttun kol kola vermiş dağları
unuttun mu on iki günde geçtiğin sahrayı
nede çok özlemişindir at üstünde sabahlamayı
tek yürek tek bilek arşa hilali kazımayı

söyle şanlı akıncı kolun kanadın kırık mıdır?
senin kalbinde can korkusu var mıdır?
ilerde parlayan ışık niğbolu mu mohaç mıdır?
uyan artık uyanda cenk meydanını şanılandır

unuttun mu süleymanı demir çelik pençesi
cenk meydanlarını vazgeçilmez serdesi
ey allahın kılıcı ey burçların bendesi
eksi etme cenk meydanından tekbir sesi

ne zaman ki çekildin şanlı serhad boyundan
çevirir oldun yüzünü allahtan vatanından huyundan
şeytanın eğe kemiğinden şer odağından
bir ordu kurdular ki yiğidim zulümde dillere destan

hayalinde canlandır binlerce serseri askeri
sahraları dolduran acımasız kin neferleri
alah için vatan için durma artık ileri
sel ol çağla ki yık gel barajları bentleri

Mehmet Öztaylan

Allah Canımı Almasın

bu hareket amacına ulaşmadan
dağda kurtla kuzu yanyana dolaşmadan
arşda yıldızla hilal birbirine kavuşmadan
allah canımı almasın allah canımı almasın

sensin yeryüzündeki allahın son ordusu
var mı ezelden beri kalbinde can korkusu
akdenizde kalan son geminin son yolcusu
izle ey avrupa, bu türkün son koşusu

imkan elvermez deme allah seninledir
bilki mazlumlar yolunu gözlemektedir
eller duada yer gök inlemektedir
bilki dünya yeniden seni beklemektedir

çekilsin yeniden bayraklar arşa
dinmesin ezan inmesin bayrak inmesin asla
türk ordusu atmadan son tokadını batıya
allah canımı almasın allah canımı almasın

Mehmet Öztaylan

Alparslan Türkes

kalmamış şöyle kafana eş
hepsi mi düzensiz hepsi mi serkeş
tek reisimiz vardı öldü kardeş
alparslan türkes alparslan türkes

küstüler tek tek dava adamları
astılar attılar yiğit pehlivanları
yad eder maziyi şanlı bozkurtları
nerde nerede şanlı ülkü ocakları

isminin adamı olsa bari devlet
devlet olan yerde huzur olur nerde saadet
bu işin eri değilsin artık farket
binlerce ülkücü için evet yinede evet

bırakın kimin isterse onun ardında dönsün
alsın eline iki kürek davayı toprağa gömsün
sen nasıl dava adamı nasıl ülkücüsün
ülküyü söndürenin ocağı sönsün
davayı bitirenlerin ocağı sönsün

Mehmet Öztaylan

Arş Atlası

muhasabe ah yetiş yetiş kalpler sancısı
fikir çatlatan sukut sukutun ilk yoldaşı
kuruyan dudaklarda sevda çile hancısı
yetiş yetiş beynime mananın zehir aşısı

görüyorum işte şer çepeçevre kuşatmış
bir dünya ki mevsimlik çınar asırlık kamış

evet dile gel satır perçinlenen hayalim
umudun kem riyası geceleri ver bana
eriş iliğe şevkle katran yırtan visalim
ziyadır tel saçların tılsım emziren ana

benim kutlu geçişin sonsuzluk muavini
açtı zerrelere ebediyet evini

emel ölümcül sancı bense O'na gebeyim
kabullendim şükr artık gök O'nun ben kelepçe
sersemleten darbenle yetiş aşka efendim
heyhat! ! ! sen arş atlası bense zift kokan keçe

buluyorum galiba uzaklardan mavera
birlikte birleşen ruh ben'de açılan yara

Mehmet Öztaylan

Ayrılık Şarkısı

bilmem kaç sene geçti üstünden baharım
kaç yalancı bahara inanıp aldandım
gördüğüm herkesi sen sanıp bakarım
seni görmeden öleceğim diye için için yanarım

hatırlar mısın tarih çengeline takılan anıları
seninle dopdolu geçen baharları yazları
güzeldi seninle konyanın sert geçen kışları
artık yerini doldurmaya çalışır ayrılık şarkıları

fazla değil bir defa hafiften görünsen
ben kana kana güzelliğini seyretsem
rahmet olup üzerime iniversen
yemin ederim sonra üzülmem etmem matem

sorma halimi belli perişan divane
sensin gerçek mazaretim gerisi bahane
sultanı sensin kalbimin tek ve yegane
sensiz doğan günden batan güneşten banane

Mehmet Öztaylan

Azap

kalmasın arkamdan ne hatıra ne bir iz
ellerim fotoğraflara kaydı istemsiz
bendeki tek resmin seçilmiyor gözlerin
gözyaşımla ıslana ıslana kalmış renksiz

eski şöminede yalnız kalmış tek kor
hava kapalı bulutlar azap yağıdırıyor mosmor
neden bu kadar acı çekersin dersin
aşkı sevene değil sevipte ayrılana sor

bir gün daha geçti hüküm akşamın
daha çok yıtıp atmasına geceyi şafağın
aslına bakarsan benim şafağım sensin
dert etme bebeğim sen karanlıklar içindedede güzelsin

Mehmet Öztaylan

Balkanlar

güneş hafiften şualarını iletirken ovaya
yavaştan yürüdü raylımız,rotasını çevirip batıya

hafiften fısıldadı kulağıma sabah meltemi
unutma abdesti göreceğin tarihin en şerefli matemi

balkanlar bir nazlı gelin,iffeti dillere destan ana
balkanlar her sabah tarihe açar göğsünü rana rana

selanik,üsküp,manastır,kosava ve belgrad
şerefesi is tutmuş bir cami maziyi eder yad

bizle beraber azametiyle çoşarken tuna
bir kartal ile kuzgun tarihe veriyor mana

akşam yavaştan kanatlarını indirirken etraf turuncu
göründü ilerde doğan beyin destani niğbolu burcu

gece bir handa konaklayıp,sonra edecektik yola devam
bir ufacık kitabe buldum,havalara uçup ettim bayram

bir anadolu askerinin yeşil sargıya sarılmış hatıratı
balkan savaşını dillendirmiş,sık sık dualarla bölünmüş hikayati

kana bezenmiş hatıratın son iki cümlesi
köhne handa geçmiş galiba şehidim son gecesi

belki kimse farketmedi hazinlere bezenmiş nasihatı
veyahut duygusuz kişilerce horca bir köşeye atıldı

başlarken sessizce okumaya,uzaklarda çaktı bir yıldırım
korkuyla kaskatı kesilip ellerimi yüzüme götürmek karım

yeniden korkuya hapsolmuş heyecanla çevirdim sayfaları
anladım ki bu insanlardı allahın son nuru beyzaları

diyordu ki şehidim kader bir hükmü ferman
birak çakalları beyindeki asalaklarla baş edemez oldu aslan

yavaştan çözüldü ayak bağlarım beynimde bir bora koptu
bu şerefli insanı anlayacak mahiyette akla sahip kimse yoktu

çevirdim ki son sayfayı kanla mürekkep birlikte haşrolmuş
kana bulanmış mürekkebe ağı tadında bir beyit nakşolmuş

bir obje gibi duvarlara kaldırılırsa Kuranı Azimüşşan
kader örümcek gibi örer ağını ne balkan kalır ne vatan

Mehmet Öztaylan

Behiyem

elimdeki ayım,dumanında sigaram
buralar sensiz karam çok soğuk
dondum sensiz buz tuttu yaram
radyolar bile almaz radyolar bozuk

duymak isterim bazen iki harf sesini
gözlerim dolar zahir satırlara yazarken
alamadım galiba bu işin ilmini
üşürüm sensiz güneş altında kavrulurken

yanıbaşımda duymadan zor oluyor nefesini
nefes yerine hayal ile yetinir bu yürek
yırtarsam gecenin mat,soğuk sisini
ilelebet benim olacaksın bir gün elbet

Mehmet Öztaylan

Bin Üç Yüz Doksan Altı

bak gördüğün durmadan tekbir alan
koca sultan ellerini açıp kaldırmış semaya
huşuu içinde tevazuyla namaza duran
koca sultan dualar akıp gitsin tunaya

yer demir gök demir sade kalpler huşuu
ardından çılgın bir çığlık ve upuzun koşu
yürekler tek bilekler tek serhadde çıkarken son yokuşu
görürsün korkak gözlerde kapalı kalplerde pişman oluşu

yıl bin üç yüz doksan altı mekan niğbolu
düşman mahşer gibi baksan görünmez çıkar yolu
lakin bir yıldırım düşer sahraya gözleri dolu dolu
atının sağrısını bağlayan koca sultan türkoğlu

iman iman sözde çift hece
iman yanmaya hazır zifte bulanmış bir peçe
ve işte o gün gece
yıldırımlar düştü göklerden birbirinden seçmece

kimler yoktu ki o gün emirler çelebiler ve yıldırım
yıldırımın bre doğan sesinin hala hatırlarım
binlerce kafir bakakalıp toplamıştı kaldırım
o gün orada bir devi şaha kaldırdım

selam olsun sana rum ikliminin sultanı
ve asrın en cevval padişahı
anadolu ve rumun adil,asil sultanı
hayr ile yad eder torunların saltanatını

la ilahe illallah şüphesiz allah bir
cihat bitmez cihat sönmez dillerde tekbir
vakit dar görev büyük emir üstüne emir
bu millete daha çok saika daha çok yıldırım gerekir

Mehmet Öztaylan

Büyük Doğu Marşı

bizim bir davamız var bizim bir inancımız
diner tüm acılarda sinmez bizim sancımız

nakşederiz dizeye kat kat perçemli hakikat
doymaz kalem surura etmez aza kanaat

burası iman yurdu şanlı büyük doğu
doldurur ilahi metanet ruhlardaki boşluğu

bileriz kalbe cefayı vefalı yaren karındaş
çilemize göklerde binlerce melek arkadaş

davamızdır kelim zulme tek silahımız kalem
döktürürüz maziden onca yas dolu kan matem

imana doymuş mayası bura fazıl büyük doğu
satra dökülen iman darbeler haşmeti yokluğu

bizim bir davamız var şanlı inancımız
kesilir tüm sedada çağlar açar şarkımız

Mehmet Öztaylan

Cehennem Köşkü

gözlere birikmiş yaşlar gümüşe kaplanmış bir tabut
ihtişamının son noktasında siyah alevler saçar sukut
yavaş yavaş ebedi durağa yaklaşırken muhteşem bir azap indirir mabut
yıllardır çekilen hesabı ver acılara garkolmuş zakkumları yut

sarsıla sarsıla taşınırken bedeninin mor ışıklar saçan şimşeklere emenet beynin
hesabını veremezsin bahanelerle maalesef vakti yok ecelin
yıllardır övüldün lakin arşı alada yoktur yeri yalan sözlerin
gaffar,nimetlerle bezenmiş emaneti sorunca iliklerinden titrer bedeninin

yakıcı azapla kahrolmaktayken ruhun,fayda vermez maddi haşmetin
dökülür katre katre üzerinden aldığı vahlar yıllara kattığın kasvetin
yapışır kemiklerine asalak gibi onca zaman oyalamaya çalıştığın kaderin
şirkin gayya kuyusunda beslenirken ruhun,yakıcı azaplarla bekler köşkü cehennemin

hesap edecek kadar aklın olsaydı fırsat bulamazdı atalet
sade dilde tekrarlar sandın ki cehenneme çekersin set
iki damla yaşla huşua garkoldun san boşa geçen zamana küfret
açma artık ellerini semaya ruhunu kaplamışken korkulu azamet

Mehmet Öztaylan

Çare

gönlümde kalan tek umutsun
gözlerimdeki yaşı kalbin kurutsun
sen gönlümdeki en güzel doktorsun
ruhum bu aşkı toprak altında unutsun

inan kabullenmiyor gönlüm sensizliği
bulamadım çareler içinde çaresizliği
aşk sevmiyor galiba yüreksizliği
sende bırak elden artık bu kalpsizliği

Mehmet Öztaylan

Çile

sema boşaltan güneş damlaların peşinden
yürü kalemim adım at feza eşiğinden

nuruna kavuştuğun binbir girift bilmece
yeter sayıkladığın o ram üstadı ece

nazarıdır serveti boyun eğdiren hilal
sonra dünya güzeli aşk korundan bir celal

yapış dudaklarına durma neden çekindin?
hani bülbül şakıyan dudağından emindin?

hani nerde nazarın ölüm yakan bakışın?
kalplere çağlayarak susatarak akışın?

ateşiyle aşığı mecnun deli etmece
öyle sevdadır ki bu tenden ruhu emmece

hep sırtına yüklenir bir acizin arş mana
taşıyamaz manayı ah taşısa amenna

kader sancılı doğum kader maşuğa gebe
bir bilmece kainat mana ruha körebe

gel imrendiren madde maddeyi yok edecek
binbir çığlıklarıyla fezalar hatmedecek

potasına girecek çepeçevre kainat
eriyecek ruhuna imrendiren hakikat

endamiyla salınıp gözler alacak çile
o'dur Hakka ram eden kor şimşekli vesile

o sana kilitlenmiş sen ona sarılacak
sızılı yara çile ruhu har'a salacak

işte sevdalı maşuk işte çile son aşık
küsüpte gel hayata kelim vefa sarmaşık

nakşederek ruhumu bitir sonsuz uykumu
çilem alevle artık ölümsüz alev mumu

mesain doldu kamer bu şafak attı kalem
şafak çileye indi iğrenç kahreden gölgem

Mehmet Öztaylan

Davam

görmedin mi nankör hayatın cilvesini
tarihe yön veren adamların silinişini
görmedin mi ey sağır ey dilsiz kefeni
hayır izleyemem davanın kabre girişini

duymadın mı simsiyah geçmiş bulutları
sevmedin mi rahmet yerine yağın azapları
bir zamanların namlı kasapları
şehit üzerinden oy hesabı yapar devlet adamları

seksenleri ne öabuk unuttun be adam
kiminin akısın ama benim hep karam
diyecek söz yok allahtan gelsin bedduam
dava dava yazık oldu şanlı davam

Mehmet Öztaylan

Deniz

inceden yağmur yağıyor burada sessiz
seninle ben yani ikimiz
galiba mahşere kadar birleşemeyiz
kulaklarımda adın çınlıyor deniz

burda herkes şen gamsız ve kedersiz
galiba tek ben varım perişan ve çaresiz
hayatım bomboş renksiz ve gavesiz
kalbimdeki son umudu yıkma deniz

aynalara bakamaz oldum suratım bembeyaz renksiz
gel yeni bir sayfa açalım tertemiz
söyle ben ne yaparım sensiz
gözlerin kadar kalbinde güzel deniz

ne yapacağım belli değil hayatım belirsiz
yaptığım işler tat vermiyor herşey zevksiz
beni bırakma öksüz yetim ve kimsesiz
yalvarırım sana bana bir defa gül deniz

ufuğu kuşlar dolduruyor bembeyaz renksiz
birisi var ki eşini kaybetmişçirpiniyor çaresiz
bırakıyor kendini serin sulara kaygısız kedersiz
gidiyorsun madem tetiğe basmayı unutma deniz

hiç olur mu gül dikensiz
acı çekmeden kazanılan sevgi sıradan ve değersiz
aramızda bir fark var şüphesiz
sen bensiz yaparsın ama yaşayamam ben asla sensiz

Mehmet Öztaylan

Devleti Ebed Müddet

sanma sürer ebede kadar zulmü devrin
gelir bir gün sonu şiddetin ve cebrin
sen ki torunusun devleti ebed müddetin
iddaa ederim gelecek günler senin

kırk çeriyle çin sarayını basansın
senin kanında var bu ta ezelden yaman oğlu yamansın
mohaçta kosovada niğboluda en öndeki sancaksın
yık geç engelleri ki arşda yıldız hilale yanaşsın

(konya 06.04.2011)

Mehmet Öztaylan

Dol Dol Boşal

gözlerin gözlerime değmesin seçemem
yaşı çekildi gözlerimin bahardan sonra
kalbin bir sırat dikenlerle dolu geçemem
gözlerim terkedip gittiğinden beridir ama

sorular kimi zaman neden susarsın
anlatsan derdini ya sen hep yazarsın
biri ismini ansa hemen kükrer kızarsın
anladım,canlanır hatıralar boşalır boşalır dolarsın

Mehmet Öztaylan

Ebed Ve Ölüm

bir ses çınlatıyor kulaklarımı belki hazin belki hüzün
bir zikir zonklatıyor beynimi belki dün belki gün

sedası caneviden vurulmuş gözlerimde hain ölüm
bir ilmik geçiyor kollarıma fikirden sıkı kördüğüm

oysa ne kadarda iştihakla özüksedim hayatı
gerçek inletiyor kalbimi hakikatten kaskatı

iliklerine şen işlenen hayalim inadına sessiz riyada
onca umutlara mesken olan bedenim toprakla mayada

ölüm yok olmaksız çekilmekse hayattan sessiz sedasız
onca emek onca ümit onca hayal kayacaksa faydasız

ebed ruhuma damgalan yapılsın rüyamda ulu visal
al beni sema bağına al neşelensin aciz hayal

bekle beni şafak bir gün tutacağım al kırmızı güneşi
bir gün sereceğim ayaklarına ölümü yokun kinli eşi

dindirecek aciz hayalim yokluğun elbet kem sedasını
sonsuz noktalayacak ebed ölümün sonlu paydasını

ruhumla yoğurup aşkı dize getireceğim ulu boşluğu
dayanamayacak hayal girdabına asırların haşmeti yokluğu

Mehmet Öztaylan

Elif

Narin,nazik,ince hafiften ılık çizgi elif
Kalbe saplanan çengel,şiire takılan redif

Umutlara bezenen aşk sarayının baş tacı
Elif rüyaların girdabı,hülyaların kiskacı

Sen bir başlangıçtın,kağıda dökülen ilk çizik
Sen ümitlerime dosttun,içten sıcacık refik

Eğilsin esmer gözüne ses,aka geçen tüm harf
Elif kalbime atılan ihtişama bürülü ilk zarf

Sultanım diyemem belki sana,kalbin sesime katlanmaz
Izdırabım derim lakin,acıya ilk kıyam aşka son namaz

Söyle,gönül kaç redde yenilir,kaç redde boyun eğer
Benim olmasada,gözlerin,kalbe dağılan ziyaymış meğer

Keşke olsaydın,keşke alıssaydı reddine bu gönül
Bari ses ettiğimde semaya hayalinden iliğime süzül

Sızıma acılı dayanılmaz sızıma set çekti bir AFYON
Elif hasretim Elif sensiz sevgi riya,aşk taşeron

Sitem ne hazin değilmi, kendine acizane olan sitem
Elif bir büyü hüllya,acıya katılan kopkoyu dem

Son hecene kutlu bir "im" ilştirmek nede zor
Elif közüne sevdayı nakşeylediğim semavi kor

Gidiyorsun,kaldır ses ver gözlerinle hafiften ağlıyor sema
Elif,tek ben değilim ağlayan kainat katılır yasıma

Hayır,hayır gelemem sedana ses veremem artık ben
Elif aşkından baştanbaşa kana boyandı garip beden

Sen bensiz olsanda,ben seninleyim inkar edemezsin
Bak doğuyor yine şafak gece bitti şahlanışda yine sin

NOT:sin sukutu sessizliği imgelediği için bunu kullandım

Mehmet Öztaylan

Emek

emek vermeden elde edemezsin acı gerçek
basitinden su içmek için lazım çeşmeye gitmek
aşk için gerekir gururunu yerlere sermek
gözyaşınla doldurduğun bardağı içmek gerek

aşk ister sanki altı delik bir elek
çoğu zaman yetmez sade sevmek
kalbi aşk için gerekir ızdıraplı geceler geçirmek
seversin yinede geceler boyu ağlayacağını bilerek

ne manalara gebedir iki hece sevmek
kalbin zorlar beynini aşk için emret
inadına kaderi yazgıyı yokuşa sürmek
bölük pörçük olsada yine sever bu yürek

yakıcı aşk bulunur çile isteyerek
uykusuz gecelerini hasretle özleyerek
ıssız dağ başında elde fotoğraf titreyerek
gözündeki yaş yerine kan katrelerini içerek

Mehmet Öztaylan

Emret Elif'im

emret diz çöksün kibre vurgun amansız hece
emret gözbebeğime saplansın kor işkence

emret aşka söndürsün,ziyasını güneşin
emret ilk hecelensin,ruhuna aşk boz leşin

sen umutlara filiz,kalbe geçen kördüğüm
sen zamansız kardelen,ak karlara ördüğüm

bak çözülsün zincirler,kırılısın kasvet yasak
bak erisin buzlarım,maşherden daha sıcak

dağlara açan lale,aşkımdan zift kapkara
umuda çalan hale,dökülen sevda satra

ruhum,umudum,durum aşka belenen ud'um
susma konuş Elif'im,harfe işleyen korum

sen ruha ak işleten,em saçan sevgi aşka
sen bir nurlu pir hayal,sen bir zümrüdü anka

kast et kalbi riyaya,emret güneşe aya
gel beraber vuralım,mührümüzü ziyaya

gülde nurun saçılısın,zindan gece Konya'ya
gülde ömrüm şenelsin,açılısın nurlu aya

siyah gözüne yakın,vurulsun bir çift gamze
gökten nurlar yağdırsın bülbüller sevgimize

emret durulsun kan su,kalbim çoşan çağlayan
sen kağıda işlenen,nurlu kutsal heyecan

söyle kaç bin metre kaç usandırır sevdayı
sen ki kalbe harlı od,yakar alev rüyayı

uzak yakın,çift tezat,nara gözlerin imdat
çelişkidir sözlerin,sinemi acıtan tat

eğil ak Sultandağı,katlan ezeli ova
yıldırımlar yoldaşım,aşkım kutsal al yuva

imrendim,ben emrettim avare aciz beyne
sevindim esaret hınç gözüyle baktı zeyne

yansın doyasıya kalp,ziyadan gözlerine
işlensin esmer nurun,amade aşk erine

emret ışıldayan ruh,emret parıldayan şuh
yazık sana kıyama,sana isyana tuh,yuh

tufan senin tufanın,bir çengelli renk kalem

mirasındır geriye,aşkına esir adem

ey dağların rüzgarı,ey sabahın tanyeli
ey ulu şans bahtiyar,ey kalemin ten seli

gülüşün umutlansın,umudun kanatlansın
sen bir ziyalı ayna,gümüş ve altındansın

emret dizilsin taylan,gülüşüne serseri
emret büzülsün kalem,aşkın emireri

emret sevdam sevdalım,boz benekli kır atım
emret zindan zindanım,arşa kurulan katım

emret tutayım ayı,işleyim ruha sevda
emret saçılan gece vursun özleme ağda

emret beden belinsin,aşkına doysun evren
emret dağlar erisin,erisin ocak maden

sedana el çırpalım,ben ve arkadaşım martı
sensin kömür yüreklim,umutsuzluğun kasti

emret çökeyim harfe,sessiz vede çiğlıksız
emret vereyim kalbe,bir sevda ki kılçiksız

Mehmet Öztaylan

Eskimiş Taş Ocak

bugün kü gibi aklımda gözlerin
kulaklarımda çınlar verdiğin sözlerin
sönmeye yuz tutan aşk közlerimin
alevi sen ol yak sana yazılan şiirlerin

elbet bir gün işler sarpa saracak
gözlerinden fer teninden renk uçacak
eskimiş taş ocağı olursan soracak
yanacak taş ocak ilelebet yanacak

Mehmet Öztaylan

Fatih

bugün feza yarılısın kut kızıl elma düştü
bir gencecik gök şahin kuzgunlara üşüştü

mahveden kem çengelin budur son çırpınışı
budur sessiz sedasız akkorların yanışı

emir kader haykırış kök sutuna yaslanış
fetih müjdeye mana İstanbul'a aklanış

gölgen vuruldu suya ak başlı kara kartal
hakikat tarih sensin gerisi öykü mafsalsal

secde zamanı deniz arş eteğe büzülüp
es semaya tan yeli sonsuzluğu bürüyüp

verin onların olsun sahte kuyruklu kibir
var mı ki şu dünyada şehadetten ekabir

asra damgan vurulsun nazar saçan padişah
sonsuzluk gelsin etsin unutulmuş onca ah

İstanbul öze hasret hasretidir Üsküdar
dağ dağa geçit verdi sevin yaslı kafadar

ey aşığına zehir sunan nazlı İstanbul
vuslat zamanıdır kalk hazırlan usul usul

ey afağa hükümran ey hayalin sultanı
beyaz bürünen şehir ey ebedin kaftanı

bugün buldu sahibin yıllar sonra nurunu
bugün tuttu Fatih'in boğazın ak korunu

ziya dize getirip şuyayı alan Fatih
kaç mersiye yetişir azimine kaç metih

sen ki müjdeli varis methedilen kumandan
sana binlerce dua ceddin Kara Osman'dan

Mehmet Öztaylan

Gardiyan

hayalimdir gök gurbet sense irak gurbette
sen bir edalı ceylan dolanan göz elette
söyle zindan zemini gözlerinle emrette
zora olur işleyim imkansıza elbette

ey nuruna güneşi aksettirdiğim hilal
emirin olsun evet kapı kulun muhakkak
ey gözlerine mahpus katan gardiyan meral
iste de olsun kölen gönül susarak idrak

bir sızılı bakışın bilmem kaç aşka bedel
umut donduran sıcak kalpleri delen temren
bilmem hain dünyada senden mavera emel
sinemi dağlayan ok bülbül kanatan diken

Mehmet Öztaylan

Gece'nin Eleri

kalplere dağılıp yer ettik sert esen haşin rüzgarla
her haykırışımızda umuda cevap verdi sema la

şer üstünde yüzen geminin bizdik şanlı son bendesi
dudağımızda siyaha vurulan ezgiler riyaların bestesi

hazandan titreyen içi geçen yapraklar dem buldu bizimle
mavi çağlayan huzurlu şelaleyi kana boyadık ilahi çizimle

bizler gece dostları siyah tutkunu şerin yoğurduğu insanlar
ahbapımızdır hülyaları çatlatan kalpleri delen karabasanlar

vefanın dar çemberi sıktı bedenimizi aşkımız ruhumuz cefa
bir sabah ayrıldık hayr kervanından kanla kol kola saf safa

hülyalara katran kan çizikler attığımızdan beri rahatız
biz hülyanın üstüne çekilen kalın kanlı siyah hatız

sinemizden fışkırır maviyi donduran sancılı zehir bir ziya
bizdik pas dolu katranlarla damgamızı vuran masum aya

neşemizi buluruz son demlerini sürerken arşda güneş
hazırladık efendimize zifte doymuş onlarca kapkara leş

bastırır umut bestesini zindan orkestranın melodisi
yazık sana hayali avare aciz ümitlerin avanak efendisi

bizdik güneşi kinimizle bastıran afakı karaya batıran
kalpleri vesveseye veren beyni açılmaz şeke boğan

arz semahına devam ettikçe güneşe döner devranımız
biz muhteşem bir paktız, şuyayı lekeler dökülen kanımız

dindiremez çağlayan sedamızı kainatta hiç maddi kuvvet
destanımız dillere şan kalplere en ulu kin olmaya namzet

mirasımızdır hayra şer,sevgiye acı,dayanılmaz bir sancı
biziz kin otağında çalışan acımasız zebani kutsal hancı.....

Mehmet Öztaylan

Gönül

konuş sen konuş ey gönül dil sussun
kaz şahane makberimi gözlerime kem vursun

haykır kana belenen son namendir bu
sarsılır zerre sedanda beynim korkak tabu

asra eş gamınla tozu toprağa katıver gitsin
ölümün kokusu iliklerimden tenime sinsin

afakımı berisin simsiyah haşin girdaplı bulut
durma gönül sarıl boğazıma dilimi damağımı kurut

sersemletici darbeni indir gözbebeklerime
kinlen seraplarıma hayali aciz ümitlerime

korku beynimden çağlayarak insin güçsüz koluma
döşe binlerce kabus azaptan geçilmeyen yoluma

örüver ihaneti sayhanla ama kulağımı
yakıver harınla kasveti buseye ram dudağımı

pençeni geçir kana boyanan sahte vaade
gürleyiver beyin dursun olsun sana amade

eziver hakikatle yıllara kem katan avere rüyamı
acıma gönül sarıver zehrinle kuruyan dimağımı

Mehmet Öztaylan

Gündönümü

bugün ayrılışımızın yıldönümü
hasretin ızdırabın başlangıcı
hani oturduğumuz yer vardı ya akşamüstü gündönümü
ordayım yine kalbimde sen varsın aşkımın acımasız yargıcı

tutarsa bir gün yürek sancısı
aç radyonu tuttur bi ayrılık şarkısı
takdirat değil değil alinyazısı
sadece garib gönlümün en büyük hatası

Mehmet Öztaylan

Hain Nefs

Nefs nedir bu bu şevk şere acelen
Soluklan bir lahza ruha hecelen

Taassubundan karalara bürünür asr'da gül
Kaldıramaz onca sefayı dayanaksız gönül

kabaran iştahına kem katsın nurlu bir nefes
ikametın olsun tunç kordan kapalı kafes

boğazlasın ilmik ilmik katre katre bedenini vefa
imdad narasıyla zikre yüznü sür yüzbin defa

ziya cilasını çalsın kararan kalbine şuur
bir nida patlasın beynine,mayanı fikre yoğur

geçirsin boynundan aşağı çile,alevli zincir
hayra kapanan,zift sui zanlarını kemir

sırt çevirsin aklın,dinsin boz meşale zekan
erisin ruhun cefaya,esrarlı hakikata yaslan

sus celallenme sus hakkındır nursuz gece
çizik atıversin üstüne iki nurani hece

dostun riya kaynar sularda yanasıya yıkansın
nefs onca zaman kin,onca zaman düşmansın

nefs sen kasvettin karalara bürülü acımasız hain
ruhumu onca zevke ram etmekti acılı pis emelin

mesain ne zormuş hazza doladın beni nefis
mirasın iki damla zehir katrana bulanan is

Mehmet Öztaylan

Hancı

Şafak çat çat atarken,son durak mürekkebin
Kuruyan yüreğime sarıver,ıslak acı
Ömür yelkovanına sokulurken akrebin
Baharıma güzünü katıver artık hancı

Sonsuzluğa uzanan kora gergefli yolun
Nedir aşikar olan görünmez son durağı
Siz sahte satırlarım bütününden mahvolun
Ruhuma nakşedilen derdin şanlı mizacı

Neden umuda dolu gözlerin nokta nokta
Ey hancı! kaç geceyi sabahla harmanladın
Neyse ne şakrağına eleme yine sokta
Hüzne mana kat bari anlama boğ kıskacı

Yanmadım sanma sakın ben sıcağında sönen
Aradım mısralarda pırıltı dolu deniz
Ben tan doğumlarında ruhu azaba ören
Yazık bulamam nerde kutlu yolların tacı

Sen gelmeyen bekleyiş sen tutuşmayan umut
Senin kaderindir sır sıra dokunan hayal
Dil perçinleyen düğüm kalbi erdiren sukut
Sesten seda ayıran mübarek ruh ayracı

Kader ne zor ne keder sonsuza giden gemi
Bense arşı boyayan garip hazin boyacı
Ne söylüyor dinle bak çümbüşlerin mahremi
Sen reнге mana katan sönmeyen aşk mihracı

Son'u buldu gecemiz tutuklu esrar sevdam
Sen sonra ki yolcuyu yakacak olan mehtap
Bense aday adayı yola katacak yordam
Değilse nedir söyle kalp terinin amacı

Mehmet Öztaylan

Harareti Yokluk

öyle matemdir yaşı kalıplayan çerçeve
rüyadır artık umut zehirler katan meye
yüksel otur vecdinle öze eğilsin zirve
döşe artık sevdalı satırlara kinaye

bir çizgi ki ömürün şeni çeviren yosun
perçinlenen hakikat sensin sancıyan omuz
aç sineni masuma afak zelalet koksun
sensin derbeder aşkı simgeleyen son rumuz

hareret arş hareret eri dökül sineme
soğğundan sıyrıldım az önce mutluluğın
asırlardır kaynayan rengi solan benzime
öyle sevda nakşet,ruh aslına ersin yok'un

imdat arş imdat seda boğazımda o ecel
gök ateşim sen kurtar kalbi bezdirdi riya
kalıplansın rüyama kutlu mavera emel
azrail bir nedamet azrail artık rüya

pencere kaplan katlan sessizce varlığıma
macera çetin kalem hakkındır artık sukut
zehirli iki hançer beliriver sağıma
alın sizlerin olsun yürek kanatan umut

Mehmet Öztaylan

Hazanyeli

sabah uyandığımda açmadım perdeleri
kalamam artık uyuyamaz oldum geceleri
özler oldum mažiye eski sevgileri
çalmasın artık radyom çalmasıñ ayrılık ezgileri

yaza yaza usandım kırmak istedim kalemleri
ağlamak istedim yıkarçasına bentleri
elde değil ağlamak aklımdayken gözleri
başladı çevremde esmeye hazanyelleri

Mehmet Öztaylan

Hilal

bir sabah dillensin Şen Şarkımız kut Viyana
bir Şafak sönsün kızıl kandil gök Őamdan Roma
sevin dağların nuru vefakar kutlu Tuna
tan doğumu vurulsun güneşe kızıl elma

titreyelim titretsin zift kalpleri mehteran
sukuta seslenelim otağı maveradan
ve dinelsin ses seda huŐu kalbe amiran
emret engelli zulme set çekelim karadan

emret emrine hazır binlerce serdengeçti
emret st Şan kokan ala boyanan hilal
köklerimiz dünyaya tutunan bir emeti
maramız Şer'e duran en mübarek g cidal

güce baş eğsin evren kudret görsün ak kara
kılıçlara ram olsun garp Őark bütün maddiyat
iste çıkalım tümden futohata Őikara
sus al hilalim seda versin Türk'e kainat

Mehmet ztaylan

Hülya'ya Reddiye

Rüyana girsin sayha sızılı ve incecik
Filiz biçesin dünya sırlıklam körpecik

Geceler ayıklandım katran riya umuttan
Geceler zifte kandı hayali serseri tan

Şeytan imana gelme sensin hükme ilk asi
Zindan şafak getirtme sensin kalp yeisi

Gardiyan neden şensin bu sabah elem mi var
Açma kara perdeyi kutsal işkencem ağlar

Perde iliğe katlan açılmamasına hiç
Gece çekilme sakın şafak riya şafak piç

Karalı dostum cefa elbet sürünsün sefa
Zonklasın salak kafa kana bürünsün vefa

Gel acıklı dost şeytan ikimizde kör şerdeniz
Kal orada kal güven satılık ruh bendeniz

Kandırmadın mı hülya ölüme sona kadar
Ve set çektin gerçeğe diye diye namus ar

Al sana ak hakikat sana perçemli yalan
Uyan doymaz aç nefsim gözlerini aç uyan

Hülya vadettim sana feza misali yılan
Aklan karabasan kalk kabuslarımla yıllan

Sukut kainat sukut onca yalana daldın
Ne yazık ki gözümün hınç sırtına takıldın

Ölüm ve toprak kardeş ikisi de babacan
Ecelle sönen umut hülyalara akan kan

Al beni ulu boşluk sese meydan vermeden
Yoğur teni arş yokluk umuda varmadan ten

Artık yokum galiba rüzgar içimden geçti
Bir an duraksadım da hülya beynimi biçti

Nasıl şanlı ızdırap boyun eğer hülyaya
Lakin bendim yatıran umudu kan mayaya

Hülya bir lahza usan var mı tende eserin
Rüya akıllan artık ruha tak etti şerr'in

Mehmet Öztaylan

İhanet

beklemeyin artık benden eski metanet
bozulmaya yüz tuttu eski sukunet
kalbim her gece yalvarır ne olur affet
afferderdim olmasaydı kahrolası ihanet

aşkın dili tat gözü kördür
dökülen kelimelerin idamıma hükümdür
aglattın beni kimi istersen onu güldür
kalbimdeki feride gel sen söndür

ne vardı delicesine olacak aşık
hem kalbe hem ruha yazık
istemem aydınlık gözümü alıyor ışık
kalbimde fer olmayınca her yer karanlık

söyleyin bari son nefese gelsin
onca zaman gelmeyen gelir mi dersin
bu cesedi hazırlayan sensin
kabrimi kazacak yetenektesin

Mehmet Öztaylan

İki Damla Kan

güneş batıyor ufukta
ben sensiz üşüyorum
sensiz uyandım bu sabahta
yerde iki damla kan adını bileğime kazıyorum

nerde görsem iki aşık kalbim parçalanır
kulaklarımda adın gözümde hayalın canlanır
unutacağım yer seni hayat değil mezardır
yağan yağmur değil kız gözlerimin yaşıdır

gelmezse gelmesin ben gözlerim yolunu
ancak azrail getirir bu aşkın sonunu
tutsaydım giderken iki kolunu
hazırlar mıydın yine mezar tabutunu

sevseydin beni bu kadar üzmezdin
belki gelmezdin ama yolunu gözletmezdin
gel desem yanıma gelir misin
söyleyin yarım bıraktığı işi bitirsin

Mehmet Öztaylan

İki Kardeş İklim

özledim belki gülmeni, belki sesini
özledim kalbimin eşsiz efendisini
dudaklarımda kalan iki damla ahla
ölesiye, bitesiyeye özledim seni

matem çığlıksız, sessiz ve yassız matem
matem ümitlerle dolu seni özlerken
bir gün ilelebet benim olacaksın madem
matemim, ibadetim olsun, kutsal çilem

kalbim aşkınla yanıp olunca dilim dilim
gözlerim yola kayar adına dolanır dilim
sensizlik ve sessizlik iki kardeş iklim
ikisinede büründüm yine üşümekteyim

Mehmet Öztaylan

İlham

derler ya bir ses belki ilham
yalan koskoca bir yalan
ömür boyu ilhamsızda kalsam
ne peri ne ilham yazdırı sade sevdan

ellerin ellerimde yumucuk
gözlerin gözlerimde zeytin misali boncuk boncuk
gönlümde senden başka açmaz tomurcuk
kaçmasın artık gözlerime iki damla tozcuk

sen gözlerimde kalan aşkımın son koru
döndü artık kalbim son turu
kalbimin en tatlı cilvesi kuru
inanmazsın ya valla doğru billa doğru

kalem sen yazar olmazsan yazmaz
isminden başka beynim ad tanımaz
söylediklerimi duyan beni mutevazı sanmaz
kalem senin için var yanında kalemin lafı olmaz

gökyüzünden yağmur inerken sicim sicim
bilmem hangi mevsim hangi iklim
beni koyma öksüz kimsesiz yetim
dedim ya sensiz koca bir hiçim

Mehmet Öztaylan

İntizar

nazın ferhat'a feryat,kerem'e son amenna
harfin ilke başlangıç,hecen kalbe gök nazar
sutun saçın ruhuma iliklenen em rana
bakışın kalbe cefa,gidişin al intizar

senin aşın bir ağı zehirle zift mükemmel
senin kaşın bir hilal feza kavisleyen renk
dize gelsinde sema boşalsın afak ezel
senin sedan güç nida gönül kapatan kepenk

destanların anası esmer saçan ak elif
hasretleri donduran mağrur siyah serenat
zifte şakiyip nuru acımsatan has arif
yıkılsın yoksun kalan dilinden hak hakikat

Mehmet Öztaylan

İstanbul

yeter artık el sürme bırak masum insanları
kaç ademi kandırıp hayal yaptın İstanbul
yalan şöret azamet zorladın imkanları
kaç bedbahtı yoluna ettin divane bir kul

hani gürleyen boğaz aşktan don tutan haliç
hani nerde Fazıl'ın nerede Kemal Yahya
nerde boğaz sırdaşı asrın yoldaşı kerpiç
karalara bürünüp ağlar mı Ayasofya

bakıyorum semana haksız değilmiş Fikret
ne güzelle alakan kalmış nede şaheser
sade betonlanmış yer gök bütün şanlı servet
kafasına burkulmuş atamın kanlı keser

kaç masumu sedasız kattın tunç kollarına
kurulduğundan beri zaten pistin zat kerih
ismin kalcaktı zift,pis kalacak yarına
bir gencecik gök şahin çağa yazmasa fetih

utanmasan susacak ses vermeyecek vakit
nerdesin ey İstanbul rüya süsleyen şehir
ruhu satma zavallı zina sancılı akit
kaplamış çoktan seni ruhunu kanatan kir

yüzüne dönüp bakmam sema kaplamasa nur
ayaktaysan İstanbul merhamettedir rahmet
ey ziyayı kapatan zevk çılgını pislik ur
atini kaplar azap okunurdu son kamet

kana boyandı Osman istemeyince rakip
dehaları uğruna hiç ettin sen İstanbul
bu muydu istediğin çağa verilecek tip
sus kendini savunma rezalet saçan okul

Fatih'in İstanbul'u ey rananın anası
bir gece çılgınlıkla maziye kana sok gel
burda akıl kalmamış sadece kafatası
gel geceye umudum en maveralı emel

İstanbul gök İstanbul İstanbul can İstanbul
nedir bu zindan kara iç acıtan siluet
ey naranın sultanı geçde semaya kurul
ne olur kır zinciri maddeye mahkumiyet

elim tablonun brn mi kalem mi sorumlusu
bu şehir ziya mıdır yoksa lain başşehir
sustur Rap kuruntumu beynimi kanatan su
burası mı azamet nurlu kalp saçan nehir

yoksa pislik odağı,kanlı perçemli yalan
yoksa kalbi kurutan zinanın şer otağı

yoksa bir acı çengel boğazı hep kanatan
yoksa burası mıdır pislğin kin yatağı

kutlu nida vuruldu kulağıma zift emip
suçlusudur tablonun köksüz kalan pis insan
kalemine sahip çık odur belde-i tayyip
afağına vurulan nur haşmeti sen kin san

al hakkını üstümden sana dil uzatamam ben
suçun yok haklısın sen sema kuşutan yakut
ey rüzgarın kırsrağı,gözüyle hasret kesen
nurani şih kokunla kalpdeki zifti kurut

anladım görünüşe kanan Fikret utansın
işte Necip Fazıl'ın,işte o Kemal Yahya
söyle şiir başşehir kalem umuda kansın
ak kuşağa bürünüp şenelsin Ayasofya

Mehmet Öztaylan

İsterdim

akif olmak isterdim kavgamı kağıda dökmek
fazıl olmak isterdim inadına şeri yermek
kemal olmak isterdim bakıp maziye gülmek
huşuu içinde yönünü mevlaya dönmek

Mehmet Öztaylan

Kanaat

ne büyük çelişki ne büyük tezat
hem yüzüme gül hem kalbimi kanat
benim aşkım büyük destan büyük sanat
kırsanda kalbimi sensizliğe etmiyor kanaat

gül yüzlüm bir mecnun yarat
sen dönsende yüzünü ben hazırım olmaya ferhat
çöl ortasında boz benekli bir at
yıkar aşkıyla arşı feryat feryat

Mehmet Öztaylan

Kara Rüya

ellerim titrek,gözümde kan,inzivada hülya
aklara bulanmış saçlarım,mutluluk acı riya
sancılı doğumla gözlerini aralar ızdıraba ölüm
elvada yıllarca koynuma doladığım yalancı kara rüya

hani geceye şen katan oylumlu kahkahan
hani kasvetleri donduran içten samimi sedan
imren kalemim bir tek kuruyan,solan güle
o mesut ki naaşı toprağa olmuş revan

son kez al eline vefayı,selamlar seni eski dostun yakamoz
hileye dost seraplar gibi kaybolur ellerinden bütün koz
bir nida,ulu bir vaveyla sarartır acılı umutsuz çehreni
veda et yalana,işte hakikat,hayata aldığın abdesti boz

sahte incilerle süslenmiş yılan yıllara veda
dilin varamaz yalana,zincire dolanmış seda
kuruyan dudağında belirsiz iki ağılı hece yıllar
ümit etrafı zemberekle çevrilmiş ufacık bir kaç ada

Mehmet Öztaylan

Karanlık

dün öğlen yolda gezerken
düşündüm eve gitmeyi ama vakit erken
elime bi bira alıp oturdum,iki gence bakarken
düşündüm hiç düşünmezken titredim hiç titremezken

hayatımdan çıkıp gitsen ne yaparım
bilmem kaç gece mehtaba bakıp ağlarım
gitme ne olur bir yere yalvarırım
yanımda durki sanadur ki aşka susayım

baktığımda etrafıma sonsuz karanlık
gelmesin sensiz istemem dünyama aydınlık
benim sevdam değil mevsimlik değil yıllık
belki unutturum seni meskenim olunca mezarlık

bir zamanlar yerimde duramaz adeta bir yeldim
kaç kereler yanına gidip gidip geldim
gözlerinin içinde bir umut arayan bendim
inkar etmiyorum ben senden çok,senin uğruna acı çekmeyi sevdim

gözlerimden akan yaşlar sel olsada
kalbim her gece benden hesap sorsada
başımı kaldırıp baktığımda,görsem yüzünü semada
ne olur izin ver seni sevdiğimi söyleyip ölüp gideyim uğruna...

Mehmet Öztaylan

Kasım

ışık pırıltılarını donduruyor tipi
yavaştan ağlıyor sema aylardan kasım
aşkımın sononda geçmiş zaman kipi
aylardan kasım gelmiyor inanasım

kuş cıvıltıları çoktan sustu
sade sesi çınlıyor hazin yasım
küt küt atan kalbim artık yoruldu
aylardan kasım yasadn başka duymaz kulaklarım

Mehmet Öztaylan

Kaybetmek

insan kaybetmeden anlamıyor değerini
ben bilemedim senin kıymetini
kıramadım ıssız gecenin zulmetini
dönde yaşasın kalbim altın mevsimini

sen dünyama düşen ilk nur
gittin kalbimde büyüdü binlerce ur
haylinde paçavra bir ceset kur
gözlerinle kalbime son kez vur

yağmur yağmıyor ama mevsim hazan
gözümdeki yaş kalbimi ıslatır bazan
alevler içinde kaynıyor bir kazan
kazanla birlikte eriyor beynimdeki zan

burası pişmanlıklar mekanı
kurumadı hala ellerimde aşkımın kanı
ahlar vahlar inletir dört bir yanı
iyi bak kesin görürsün içinde taylanı

Mehmet Öztaylan

Kelepçe

bir sabah zorla kelepçelendik
biz bu davada büyük zorluklar çektik

kimimiz yakalandı namaz kılarken yahut okurken kuranı kerim
büyük yerden gelen emir buysa buyrun memır bey gidelim

kodesler soğuk buz tutar merdivenleri
ustadımın,ustadlarımın ufukta gözleri

o gözler ki tarıyor ufuğu parçalarcasına
zulumden bir parça koparırcasına

zamanın sahipleri doldururken hapiste çilesini
çekiyordu yüce millet asrın işkencesini

sonra bir mahkeme kuruldu ki ruhu yitik
mahkeme ücretlerinde yarım milyonu yitirdik

hakimler sert hakimler kastlı hakimler taştan katı
taşlar görse manzarayı parçalanırdı kardeşim, kalpler dayandı

o yüce kalplerki evladının tek teline kıyamaz
ağlamak yasak ihvanım anne bile ağlayamaz

Mehmet Öztaylan

Kesit

oturuyorum bir hazan akşamında
isminin baş harfi kollarımda
inan hazin kokuyor akan kanımda
gözlerin deliyor yüreğimi,aklımda

uyanıyorum umutsuz bir sabaha
sevebiliyorum seni eski günlerin şanına
kıyamam gözlerinden süzlecek tek damla yaşına
sadece atiyi düşün sakın sakın bakma arkana

ben çekerim senin yerine ayrılık zilletini
acının en koyu halini en gaddar kesitini
sevemedim senin beni sevme ihtimalini
isteyemem senden dertlerimle dertlenmeni

Mehmet Öztaylan

Korkulu Düş

uyanırsın ya geceyarısı korkulu düşden
hani iki damla yaş süzülür gözlerinden
haykırır,gamlı kederli bir ses maziden
sende sende çok şey kaldı benden

bahsetmez oldu bahar şarkıları ikimizden
gıldırayazdım,sana kaçtım ölümcül sessizlikten
ellerim alev kalbim nasır tuttu sensizlikten
yazdıklarım kinden değil çaresizlikten

siyah yazar oldu kalemim usandım renkten
mutluluk yerine isyan fışkırır bu tenden
matem ezgileri ayrılmaz oldu felek telimden
yinede umut ve ümit düşmez dilimden

dönüverse kaderim silinse kara bahtım aniden
çorak kalbime rahmet inse gökyüzünden
dinse gözyaşım gülse yüzüm tümünden
yinede vazgeçmem aşkım sevgimden

geçeli çok uzun yıllar oldu tatlı mevsimden
gelecek hiç birşey yok mutluluk dolu maziden
evet sende çok şey kaldı benden
fakat iki damla yaş hatıra kaldı bana senden

Mehmet Öztaylan

Kör Bir Kurşun

dualar arşa ebediyata ulaşsın
onlar hala beni hasta sansın
yanacaksa bu ten cihad yoluna yansın
alacaksa canımı kör bir kurşun alsın

zalimin zulmüne sessiz kalmak zuldür
ilahi bunlar nasıl insan nasıl kuldür
vur be mehteran cenk havası vurdur
alacaksa canımı kör bir kurşun alsın

her kemalin bir zevali vardır
ey salib ellerindeki mazlum kanıdır
naçarlara aslan kesilmek şanıdır
alacaksa canımı kör bir kurşun alsın

davamız şehitlerin intikamıdır
davamız tek er son nefese kadardır
dünyada ölüm gerçek gerisi yalandır
alırca canımı kör bir kurşun
unutma kardeş davamız hakka ram olmaktadır

Mehmet Öztaylan

Küllerim

sanma gidince yaş dökülür gözlerimden
ismim silinir ayrılır sözlerimden
kayıp giderken bir aşk ellerimden
inan inan bende doğarım küllerimden

ismini hecelerken dudaklarım elerim kalbimde
hoyratlanan denizin içinde kalmış balık misali
gözlerine rastladım kâbaran hırçın enginde
yaklaştı evet yaklaştı azrailin visali

doğsada güneşin parlasada yıldızın
olacağım ilelebet en büyük keşkekahın
özünde aşk volkanı olan kainatımın
lavlarında adın yazılı adın

pusuya yatmış avcı misali arayacaksın sevgiyi
öğreneceksin geceler boyu ahı vahı keşkeyi
yıllarca dillendirecek son orkestra muhteşem ezgiyi
koynuna alıp yatacaksın dönüp bakmadığın tövbeyi

Mehmet Öztaylan

Meğer

akşam üzeri buluştuğumuz bahçeye indim
ilkin toz toprakla dolu kamelyayı sildim
doldurduğumuz kasetleri gülerek dinledim
iki damla yaş hediye ben sende bittim

dalmışım sabaha karşı uyumuşum
hava epey soğuk çok üşümüő donmuşum
koparmışım güleri teker teker yolmuşum
meğer meğer ben ne ilk nede sonmuşum

öteden bir adam silueti belirdi ince
söylenerek geldi, kan ter içinde kaldı görünce
acıdı galiba bi su verdi serince
dedi hayat ne garip ne büyük bilmece

severken geceleri uyumazdın
gözlerinde ihanetin zerresini aramazdın
başkası olaydın sen bu kadar yanmazdın
sus ey dost bu gece yine çok ağlattın

Mehmet Öztaylan

Mehmet Akif

zulmetin karanlığında umuda açılan ellerin
katre katre hüzn kokardı sözlerin
ali osman devlet ebed müddetin
riyakar ellerde harcanışını izledin

durmadın çabaladın gecenle sabahınla
o bitmek bilmez,tükenmeyen imanıyla
küfr ve şirke büyük kastıyla
döküldü dilinden dizeler tüm ihtişamıyla

sandıkki kovarsak düşmanı devr imanın
sandık ki eksik olmaz arşda sedası ezanın
bu yola baş koymuş yüzbinlerce asımın
saadetini görmek hakkındı akifim hakkın

seni gerici,yobaz deyip yaftalayanlar
imanı milletin kalbinden hançerle aldılar
versin hüznün haberini arşa selalar
binlerce asımı acımadan ipte sallandırdılar

gittin iyi ki de gitin bu diyardan
sanada kıyarlardı mübarek insan
etmesin yaradan bizleri imandan noksan
asımların ahlarıyla titredi bütün vatan

okusada riyakar dudaklar şimdi marşını
davamızın,imanımızın çoktan kaldırdılar naaşını
hecelesede şiirlerini bir kütle, madde yığını
anlayamadılar akifim anlayamadılar asıl savaşı

Mehmet Öztaylan

Mohaç

mohaç,allara bezenen serhaddin uc noktası
mohaç,açılmayan zafer defterinin som altın sayfası
titretir semayı,kana bulanmış çığlıkla küheylan
mohaç,yirmi bin şehidin yıllardır bitmeyen duası

salınır saçılan şualarla beraber arzı ekber
sulanır doyasıya mübarek kanlarla yer
ruhlar huşua ram olur dillerde gezerken tekbir
demirden bilekleriyle sarsar küreyi binlerce er

zafere alışkın ellerin şere kazdığı son layiha bu
şaşkına çevirir kapalı kalpleri arşa uzanan asil huu
koca aslan pasa yüz tutmuş pençesiyle tutar garbı
karışır mataralara serin suyla berber tevazuu

güneşin yakıcı azabında kavrulurken dil
verilir gönüllerden haysiyeti şan olan tekmil
ulu çınar çağlara uzatır dallarının feyzini
hazırlanır acılı sayhaya onlarca gamlı fitil

mohaç,yüzyıllardır vakfına sahip olunmayan sır
mohaç,gönüllere inşa olunan endamlı son kasır
iner çağlarcasına gönüllere dinmeyen şanlı fikir
mohacın ziyasından zulmün kasveti rengi tavsır

Mehmet Öztaylan

Mustafa'n

elvada başbuğ elvada ülkem elvada ülküm
emanet olsun davam sizlere mahşere kalsın türküm

kara selam inanan dudaklara miras kalsın
kana belenen dilim son kez Hakka kalsın

annem ağlama annem sus sil gözlerini Allah var
Mustafa'n zulme ilk şehit,kutlu davaya ilk Ammar

hüküm onların emir onların güç onların onlar hükümet
zulme tutulan sinende boş yere hakikatı onca hatmet

sarın sarın üzerime kanlara bulanana,mazlum sancak
ruhlara tutuşturduğumuz avize elbet vatani aydınlatacak

bizlerki dost edindik cefayı,yarsın mekanımız olsun kefen
çok mu zor be annem darağacına mihlansın bu beden

alın ayırın bedenimi ruhumdan tamamdır vazifem
salın tek ruhuma imanı nura dolup taşsın kefen

buğün evet buğün onların hazırlansın kara tabut
maneviyat arayan kalbime okunsun son kunut

inandık,aznettik,adandık ve yılmadık biz kutlu reis
gözümüze katran perde insede kalplerde yok yeis

bizler birer umuttuk her bahar filiz veren
bizler yurda dosttuk vefalı cefakar yaren

dudaklara inmesin yaş karalara bürünmesin onca baş
son yolculuğumuza aminler fatihalar yasinler olsun arkadaş

Mehmet Öztaylan

Mühür

yer götürmez askerlede gelseniz
mayası iman olan seddi geçemezsiniz
anlayamazsınız iki dakikalık kıyamda asırlık huşuu
göremezsiniz varlıklar içinde yok oluşu

mahkumsunuz asırlar sürecektevazuya
mahkumsunuz Allahın ebedi saltanatına
daracık aklınızla katıla katıla gülüyorsunuz
bir alev binlerce avizeyi ateşler bilmiyorsunuz

sevinin sanın kendinizi muktedir..
tek lafızla olur zulüm yerle bir
güneş gibi parlar şarkın şanlı selahaddinini
imanın kat kat açılır gönüllerde yeniden mabedi

çıkarkı gönül mayasına banmış kalemler
domino misali düşer kaleleriniz teker teker
savunun batılı şeytandan daha çok savunun
biri şeytanda yaratıldı derse hükümranlığınızı unutun

iman kalplerde derin kuyu
istedikçe verir hidayet asırlardır bu huyu
asırlardır akan rabıtaı,ibretli suyu
kurutamaz gönüllerde serseri batıl kovboyu

didindiniz yıllarca söndürmek için
didindiniz ezmek yıkmak yıldırım için
sade vurdunuz kalplere hafif bir mühür
mühür dayanamaz iman alevine binlerce şükür

Mehmet Öztaylan

Necip Fazıl

sen çileye ram olan kelim girdabı Üstad
kaç çığlık düğümlendi ölümünle onca yad

seccadeye dökülen terin bugün aklansın
kağıda düşen sancı sen şüphesiz Haktansın

bir gece teşrif ettin bu avane acize
bir şafak kelim büktün bugün biz yarın bize

gafletin uykusundan aldıysam bu kalemi
yolum sana bürülsün ey sırların mahremi

ey ufuğa katrece dava yazan ak imza
ey Hakkına ram olan imrendirici rıza

nazarına tutunan umutsuzluğu kaldır
her şafak atımında özlem ruha haykırır

şükür ki hayalime tutuştuduğun ak yel
seni bana heceler vuslata erer mesel

sarsıtıcı vehmiyle şüpheyi kıran rüzgar
kalbe dolan hasreti çığılığıyla paralar

ses getirir Mehmed'e yazılan son umuttan
seda verir rüzgarım çile dostu Üstad'tan

çoşan ebedi nasıl dizginler ölüm Fazıl
kelama yön veremez ölümlü kısır akıl

taşıyamaz cüsseni matemli kara toprak
onca Fazıl filizler arza mana kusarak

kefen nasıl bürüsün içine seni Necip
yırılır zerrelere keliminde eriyip

seni nasıl kaldırsın nasıl sırtlasın ölüm
sen ki imana tutan ak pençeli kördüğüm

Üstat hayatında hep çekti çile
Rakipleri ona yaptılar hile
Ne gün gördü ne de bir sefa sürdü
Göçtü dünyadan yaşın silesile

Mehmet Öztaylan

DOST KALEMLERDEN

Osman KAVUN

Nefs

Nefs nedir bu bu şevk şere acelen
Soluklan bir lahza ruha hecelen

Taassubundan karalara bürünür asrda gül
Kaldıramaz onca sefayı dayanaksız gönül

kabaran iştahına kem katsın nurlu bir nefes
ikametın olsun tunç kordan kapalı kafes

boğazlasın ilmik ilmik katre katre bedenini vefa
imdad narasıyla zikre yüznü sür yüzbin defa

ziya cilasını çalsın kararan kalbine şuur
bir nida patlasın beynine,mayanı fikre yoğur

geçirsin boynundan aşağı çile,alevli zincir
hayra kapanan,zift sui zanlarını kemir

sırt çevirsin aklın,dinsin boz meşale zekan
erisin ruhun cefaya,esrarlı hakikata yaslan

sus celallenme sus hakkındır nursuz gece
çizik atıversin üstüne iki nurani hece

dostun riya kaynar sulara yanasıya yıkansın
nefs onca zaman kin,onca zaman düşmansın

nefs sen kasvettin karalara bürülü acımasız hain
ruhumu onca zevke ram etmeyi acılı pis emelin

mesain ne zormuş hazza doladın beni nefis
mirasın ik damla zehir katrana bulanana is

Mehmet Öztaylan

Sapkın

Kanıma dokanıyor çetrefil gülümsemen
Ruhuma son kazılan çapraz daracık mezar
Girdaplar doğuruyor mahremi özümsemen
Sırat kadar elemli cennet misali esrar

Sen evet sen karmaşık, alemlerden öte zor
Tatmin etmiyor beyni sona oynayan sevda
Sıcağına pervane olduğum cinneti kor
Benim dünyadan kayıp mutluluklardan mevta

Bir dans kadar büyülü hıçkırık kadar mahzun
Dile laf düşürmeyen sessiz sedasız sevdam
Çocuk misali masum, kaderden daha uzun
Bir çingiraklı yılan, bir tutkulu gök endam

Heyhat! ben yalvaramam tutunamam gözüne
Sarhoşlukla başlayıp kabusta biten rüya
Damla damla eriyip dert katan aşk közüne
Sırrına ermediğim felek mühürlü hülya

Ödeyemem veremem zerrece hayalinin
Bir tutam olsa bile katre kadar hakkını
Ben ki tutuklu esir gelmeyen visalının
Ben uçurum kadar dik düz yolların sapkını

Mehmet Öztaylan

Sedef

inan gözündeki yaş olmak isterdim
çağlayan pınar saf yakut sedef
her gece sabahlara kadar yollarını gözlerdim
gözlerim gözlerinden yoksun görmüyor maalesef

bir sızı yokluyor beynimi solumdan
gecenin soğuşunda acılı ve pervasız
bir defa yaş dökülsedi gözlerimden mutluluktan
hayatım olurdu şen şakrak ve gamsız

zaman geçtikçe senden başkası yalan anladım
zamanı gelince teker teker düştü maskeler
senden bir tek kuru gül sakladım
keşke yeşerse yeniden dilimde hep keşkeler

Mehmet Öztaylan

Sela

sabah ezanları derinden inletiyor konyayı
ardından bir sala toprağa veriyorlar aşkı sevdayı
tuzla ey zalim açtığın yarayı
elde değil silemezsin kaderi yazgıyı

ne dar gelsin aşkım kalbime ne bol
istemem en güzel çağında sol
tamam yine sustum sen sade mutlu ol
giderim ben gidecek kaldıysa yol

Mehmet Öztaylan

Serap

ıpsıslak yollara adını yazdım
soğuk gecelerde gözlerinle ısındım
her zaman sana açık kapı bıraktım
aşkıma dilime değil kalbime kazıdım

hiç bir zaman gerçek olmadın yalanımdın
gündüzleri hayalim geceleri rüyamdın
sen benim sahradaki tek vahamdın
ne yazık ki üç beş seraba kandın

eskisi kadar özlemiyorum artık seni
gözlerin değil kanyak ısıtıyor içimi
kapıları kapattın duya duya sesimi
kalbim verdi zaten çoktan son nefesini

seni seviyorum demiştim var mı ötesi
kalbimi açtım sana bildin mi kıymetini
hazanyeline tutulmuş yaprak gibi titrettin beni
git artık git asla dönme geri

Mehmet Öztaylan

Sevgili

sevgili denk tutma aşkımı ne mecnunla ne kerem
öyle yakışın var ki kalbimi ruhumu kalbin ruhuma mahrem

gülüşün indirir semadan hazza doygun onca gamze
feda olsun yoluna gönlüm aşkına esir olan kepaze

zincire vurulan sedası iliklerinden zorla alınan dilim
seni ruhuma avize yaptım şen şakrak kandilim

şaçlarına dolayım arşın en parlak nurani yıldızını
ömrüm sen alma tek ağzına kasveti red lafzını

gümüş sütunlarla resmedeyim simanı hasret güzelliğine sema
rahmetim özlemin alev saçan yüzbir başlı kanlı bir kama

her bakışında aciz bedenim aşk çağlayanına kıvrılır
bir elektir gözlerin gerçek hayal ve rüyadan ayrılır

ne güzelliğiyle aydınlatabildi kainatı Aslı ne aside Leyla
kalbimin taht sahibi yakan çılgınlıkla ruhuma ileğime çağla

Mehmet Öztaylan

Sürgü

kalbimin açmamış tek goncası
dünyanın en güzel matemi en güzel yası
sen ki ömrü hayatımın tek çağlası
silemedim kötü yazılmış kalbimin yazgısı

sen baharımı8n en güzel gülü
olsaydım keşke bir aşk bülbülü
gerçi göremezdim fazla solardın güz günü
yine mi yoksun yine mi kapılar sürgülü

mevsim hazan yapraklar dökülsün
yer yerinden oynasın ağaçlar sökülsün
izin ver aşkın benimle doğdu benimle ölsün
sevdamin ateşini bir avuç toprak söndürsün

bilmesende değerimi bilmesende kıymet
açtım gönlümü zulmedeceksen sen zulmet
benim bahtım kapalı kokuyor kasvet
aşkımda kalsın benden sana namzet

Mehmet Öztaylan

Sürüm

hani aşklar vardır ya tek bakış tek görüm
sonuna kadar bitmez asla,ömrüm
dünyada eşin yok olsada son sözüm
bu son sevda artık son sürüm

bak yine titriyor sensiz sol gözüm
gözümden sızı inletiyor sensiz gönlüm
bilmem yüzüne bakacak var mı yüzüm
dedim ya bu son gülüm sürer gelinceye dek ölüm

sevemem artık elimde yok imkan
elde değil ki ne kalbin düzelir ne yakan
üzüm gözlüm sözlerinde sitem kokan
anladı artık anladı sensiz yapamaz taylan

Mehmet Öztaylan

Şair'in Ölümü

Zaman meçhule yolcu vakit Son'a kitlenmiş
Hesap kokuyor şafak fakat ecel babacan
Tecelliyle ızdırıp ruhumda akitlenmiş
Gümüş damga belirir dosttan sıcak candan can

Yolun görünmez meşhur bindiğin kanlı bora
Heyhat! acemi yolcu sonundur alabora

O ki sıkça tattı ölüm denen Son'un tadını
Eridi ve çözüldü özüyle satırına
Çoktan aldı ruhunu kalemin naz kadını
Bir sillede sen gönder kötürüm yatırına

O sonsuzluk gülüne şavkıran garip bülbül
O ebed karalayan ham yürek mecnun gönül

Arz çekiver cesedi bağına seni bekler
Felaket deme sakın o artık Son'a yolcu
Çifteliği bırakıp sadece Hakk'ı tekler
Tuttuysa semasını azap çatlatan burcu

Sus sus artık yalvarma mekanıdır ulu gök
Giptayla bakınıpta ruhundaki aşka çök

Dönüş kanlı zincirle ebede peçelenmiş
Semaların nabzını tutuyor mazlum melek
Kader denen atlasın utançtan keçelenmiş
Yedi kat gök semayı kaplamış feci rahmet

Şelam selama gelsin sonsuzluk başlangıcı
Ölüm dediğin nedir şairliğin baş tacı

Mühür damgalanacak kelim tutan eline
Sonra gök şavkımaları mübarek nurlu Üstad
Tutupta aşk yağmuru serecek arş seline
Kelamı hazmeden dil eder mi maziyi yad

Onun için ki sevin sevin şair haline
Şu tattığın zevke bak altından ahvaline

Mehmet Öztaylan

Şanı Azap

Görünür ala revan olmuş bağda yalnız kızıl salkım
Dökülür kızıl salkımın çevresine binlerce haşmetli yıldırım

Azap ağısından katmerleşip, boyanırken şirin bağ kana
Yaraşır bir köşede ağlayarak dert yanmak bağbana

Yüz binlerce saika ters yüz ederken asmaların kökünü
Sırtlanır iki üç tırtıl kainata eş, koca bağın yükünü

Bir nida salkımın can evini vurur, döner kalpler şaşkına
Bağban takar koluna nedameti, bırakır meydanı Hükümrana

Hışmıyla sararken bütün bağ çevresini şimşekler
Harap olur ziyası dillere şan olan göz alıcı avizeler

Siler süpürür binlerce soğuk cesedi elemli bir kasırga
Misafir olur, dermanı bitap bağa binlerce kara karga

Açılmayan bir sırdır şanı azap, gizemli bir labirent
Arta kalan iki üç canın boynuna atılır kement

Dillere destan olacak azaptır bu, yüzyılların getirdiği kaos
Mesai biter, çekilir hülya yalancı rüyalara paydos

Boynuna dolanır serap, kahreder yakıcı gerçek
Boşalır arş azabıyla heba olur verilen onca emek

Asırlardır süregelen acılı bir serüvenin devranı
Yıkılır zulümlerle abad olan kasveti kin antantı

Hükmü arşın, yakıcı, yıkıcı, kahredecı boralı bir azap
Boşanır semadan rahmet yerine harlı kahreden kezzap

Tutuşturur sihirli bir el yıllardır suskun volkanı
Gökleri dumandan yarararak başlar lav tufanı

Çağların intikamıyla yaklaşır arza sızılı haizi elem güneş
Çevirir kürei arzı mahşere lav ve sayha ürperten iki kardeş

Kaplar semayı kulakları patlatan acı hakikat
Toplanır dizilir dağlar haşmetin karşısında kat kat

İndirir arş vaveylayla yıllardır beslediği kinini
Besler analar külle kana garkolan şirin yetimini

Daralır, ufalır, ezilir Yaradanın pençesinde kainat
Rahmana açılmayan eller lavlara bezenir heyhat

Kaplar pastan geçilmeyen kalpleri Cehennem korkusu
Cehennem acı çığlık yıllardır dolmayan Gayya kuyusu

Mehmet Öztaylan

Şehit

işte buldular beni anne bura bahçe şu iki metre hücrem
ne olur görmeyim gözlerinde bir parça elem

sen tek eksit etme duasını evladının
duasız ezilir ağır yükün altında evladın

şu an benle beraber kaç kişinin umutları kesilir
kesilen damardan akan kanlardaki sıcaklık bir

kimimizi astılar sokakta sözde ibreti alem
kıydılar bize annem kıydılar gözler kem

görürsen yavrunu sende ipin ağzında
ağlama annem,kader ellerin açılısın semaya

gece yatmadan bakarım çileye eş suratına
sonra kalkarım iki rekat istaare namazına

geçen bir rüya gördüm de yıkıldı sandım üzerime dam
azılı bir cellat okuyordu hükmümü, idam

birde hava ayaz ankarada şafak söküyor
yan hücreden yine Kuran sesi yükseliyor

aldım üzerine buz tutmuş paketimi
geldi gardiyan galiba hükümet vermiş emri

anladım annem tamam dedim gardiyana lütfen sus
yada konuş işte gidiyorum bitmek bilmeyen kinini kus

yürü dedi ipler hazır sonunda emrin geldi
düşünmem yürümeye bizdeki özentilik değildi

şöyle baktım da arkaya yaşım yirmi iki
ayaklarım kayar gibi oldu buz tutmuşta seki

imam buğulu gözlerle baktı şöyle,kader evlat
dedim bari izin verin şurda kılayım iki rekat

ellerim kelepçeli,gözler üzerimde durdum kıyama
idamlık adamın namazı zorlarına gitti, yaptığım irtica

titremedim annem hiç de korkmadım
zulmün diyarından adelet kavuşacağım

Mehmet Öztaylan

Tek Hece

bir sabah ayrıldık istanbuldan
hava soğuk vakit erken daha tan
iki kara elçi geldi nemçe yolundan
bir damla kan bıraktım viyanaya

girince düşman nazlı gelin budine
şanların şahıydı bu nemçeye
ayrılmadan evvel bir gece
tek hece yas bıraktım budine

çekile çekile vardık şanlı serhad şehri
açılmak üzere türkün katmerli kilidi
ağlama boşuna beyim ağlama beylerbeyi
bir nokta nazar bıraktım belgrada

etsin minareler artık yasımı
anlar insanoğlu gün geçtikçe farkımı
eksik olmayın kıldınız son namazımı
şana garkolan bir yaprak bıraktım tarihe

Mehmet Öztaylan

Tılsım

yüzüm yüze değince mest edip ürperiyor
sanki büyü nida ruhu aşka seriyor
özü buz nakşedilen cinnetlerim eriyor
gözlerimi kat edip ruhu delen bir tılsım
her beddua başında lanete aksırdığım

merak endişe şüphe kilitlenen sersefil
bir alaya başım ki güzellerden pis rezil
göğsümü aşka boğup emreden o Azazil
ne meddah ne hokkabaz ne sihir nede büyü
içine daraldığın mananın kutlu köyü

san inan kahrol ve yan işte hülya işte Hak
bir karaya yandın ki siyahtan yoksun mihrak
ruhuna savurulan taş çatlatan hakikat
yüklen yüklen kaldırma terin alna biriksin
sakın aman kıpranma kalp kanatan çiziksin

seçildin belki yazık ihtimal umut kalem
emildin belki ruha belki de aşka mahrem
açıl iliklerinden sersemle zanlı sinem
konuşma bozulmasın sevdasına yandığım
bir üstad belki rüya kalbe işleyen raksım

eğil zor olsa bile kibirler çatlatarak
secde zamanı kelam özden tene akarak
ne şensin ne gülmekte ne gülünç nede matrak
sen mananın ahbapı nazarla madde sussun
öyle gerçek savur ki ruhum zamana kussun

ruhunu dokuyacak Fazıl nitekim Asım
içeceksin nurunu emerek kısım kısım
ruhuna tapındığın gizli mahremi salkım
yürü yürü kalemim pırıltı izli yolsun
susma artık haykır da ebed esirin olsun

Mehmet Öztaylan

Tuna

Tuna yüzyıllardır kan ağlar, yas çağlar
Tuna, her yaz başına kara bir eşarp bağlar
Türk süvarisinin nal seslerini anarak
Tuna, viran olan Türk Mabedine ağlar

Çağlara mana katan gür ve içten bestesi
Gamin almasını vehmeder ah çekişi, nefesi
Diline doladığı şarkıyı mahveder Karadeniz
Tuna yılların sedası, Balkanın vefalı bendesi

Çıkarken zorlu yokuşları, şimşekler kalbini hatıralar
Tuna her nefeste, elemin kasveti rengini paralar
Verir paydos zilini, uzakta kabaran hırçın deniz
Tuna, imdat sedasıyla ak sayfaya kara kartal karalar

Senelerin kattığı yorgunluk, Tuna yılanmış şarap
Canlanır hayalinde mutluluğa banmış binlerce serap
Aldırma Tunam ne sen aşabilirsin dumanlı dağları
Nede nasip eder seni bana kahhar olan yüce Rap

Senin sonundur karalara bürülü acımasız bir deniz
Benim kaderimse çekilmek tarihten bırakmadan iz
Kahretme Tuna yılların verdiği hasret ve özlemle
Benim yazgım ölümcül sızı, seninkiyse kahpe çeyiz

Üfürsede Yaradan birlikte çileli ruhumuzu
Acılara gark etti yıllar, kesti kader yolumuzu
Sadrına zarar gelmesin, yıllar acı kasırga
Tuna Türkün Balkana kalan şanlı rumuzu

Kehkeşanlara kaçmış yılları an kara kanlar çağla Tuna
Ne sen delebilsin dağları, ne bende çıkacak yüz var karşına
Geceleri yarar mı yine çılgın kahreden fevayran
Çalınır mı ara ara hüzne bezeli duam kulaklarına

İndirir kat kat topraklar anılara heyelan
Tuna, sensiz sabah tezat gece kan
Uzaklardan ara sıra fısıldanır meltemin
Tunam, çakallara köpek oldu ihtiyar arslan

Tuna hasretin sızılara akıtır koyu dem
Tunam hasretim, Tunam özlemim boralı ahdem
Kasırga gibi çarpsın yüzüne hüzne belenen dilim
Tuna sersemletici şaheser, yüzyıllara kattığım matem

Mehmet Öztaylan

Türk Oğlu

özenerek yaratmış beni yaradan
cenk meydanından geçilmez naramdan
eski günleri yad edip bekler beni dandanakan
yer gök götürmez oluklardan akar kan

malazgirtte batıya ilk tokadı atan bendim
niğboluda haçlıları dize getirdim
kosavayı avrupaya dar ettim
yıkılmaz asla harcı kanla yağruldu benim bendim

şanımlı duymamışsan geziver mohaçı
yirmi bin şehidin mezarı
allara boyandı mohaçın kara toprağı
dalgalanır üstünde türkün al sancağı

bir zamanlar gücüm eksildi yenildim
ilahi beni ölecek sandılar sevindim
ölürken bile dünyayı onlara mahşer ettim
bu ölüm şerbetini yudum yudum içtim

bugün dardayım ama yarın için umutluyum
yarın için çalıştım çalışıyorum
unutma ey salib sadece bir an için bulutluyum
ben şanı yüce türkoğlu türkoğluyum

Mehmet Öztaylan

Tüzük

hayat ana maddesi ızdırap olan iki maddelik tüzük
yüklenir sırtlara ademoğlu milyonlarca ton katranlı yük
elem ulu,acı kutsal yalan her gece kahreden büyük
dolanır vefanın kalbine haris doymayan vampir sülük

ezilir yırtılır soluksuz kalan binlerce hakikat
yırttırır arşı öksüz korumasız sessiz feryat
gönüller susuz,dudaklar çatlak beyinler berbat
her gece inadına şerin karşısında hayr olur mat

mahveder kalplere inen sızılı mor şimşek
başlatır sayhalar ruhlarda acılı devri,fetret
zulüm gönüllere sultan vefa silik hayret
önüne açılan siyahın zindan tonlarını seyret

Mehmet Öztaylan

Umudun Baş Rolü

umudumun başrolü dur lütfen dur
sensiz iki zerre nefes alamıyorum
gözlerime vuran ihtişami,enfes nur
nurundan yoksun tek satır yazamıyorum

dakikalar dakikalar riyakar dakikalar
dumanında sigaramın ayrılık ellerini sallar
dakikalar dakikalar acı zakkumlar
sensiz yelkovan ağlar,akrep ağlar

Mehmet Öztaylan

Umut

umut gecenin karanlığına zebuni haykırış
inadına geceye katran dke dke yakarış

umut sermayesi gasp olan gönlün çay parası
arta kalan hayattan maziye üç beş dem havası

umut bir dikenli tel her gece kendini kanatır
dolanır etrafına yinede sitemkar binlerce satır

umut sensin sense zindan gecede saklı
bir sargıya belenmiş ki önünde hayat katlı

umut bir yaz yağmuru umut bir riya
karalara belenir her reddinde onca hülya

azap gönlüme umudun kahrol yıkıl sen umut
gönül her an kabarırda dile vurulur pençe sukut

Mehmet Öztaylan

Uyuz Bir Dert

hatırlar mısın konyada is tutan geceleri
sade sen ve ben uyanıkgece bekçileri
sukutu bozan sade acını ayak sesleri
gece ıslak boynumda acının kementi

pervasız gecelerde his tutan gözlerim
gözlerinden yoksun kalıyorsa eğer
ben her zaman dillendirir söylerim
sensiz nefes almak ne zormuş meğer

hava soğuk,yurt soğuk her şey tam buz
birde hasret belası var uyuz mu tam uyuz
vatan hasret,yar hasret,umut yolcusuyuz
sevgiliden gelecek bir buse umutçusuyuz

Mehmet Öztaylan

Üstad

başarıya aç,damla damla gözler
eller dua diller dua derinden sesler
ustadların surlarda açtığı gedikler
kapanmak üzereyse eğer
nerde yanlış yapıyoruz beyler

zulmün kasvetinde umuda kapanmayan eler
zahir evladına imanı davayı aşıl原因an cetler
isterim yarın elbet bizim diyen diller
öpebilseydim keşke ustadım öpülesi eller

seccadesiyle bütünleşmiş büyük bahtiyar
kalbinde namus kalbinde haya ve kalbinde ar
ne var ki dava zor gerekmez bize başka yar
dururken önümüzde zulmetlere garkolan duvar

Mehmet Öztaylan

Üstazım

maneviyata ram olmuş çehrelerde sis kalpler yorgun
tüm gözler yaşlarla doluda tek istanbul suskun

hazırlanır, dualarla ziyetlenir şen karacaahmet
istanbulsa dönülmez vedaya hasrete namzet

omuzlanır kalplere muhterem silsilenin son sadatı
birleşir gönüller rabitada çağların nurlu antantı

tutuklanır dil fakat ruh şerefli yemine kefil
nurlu yemin dolar kalbe onca gamlı çetrefil

efendim istanbul acı hasretle yanıyor
üstazım aşkından nice kalpler kaynıyor

eflaki ziyanla aydınlatınırversen kasvet kainatı
tutsa nur yeniden şarkı garbı tüm ahfatı

ruhlara nakşolur elemli bora hasretin
evladın yıllara küskün, evladın yıllara kin

nasıl bir buhrandır ummanına düştüğüm
bogumlanır sensiz gözlere katran kördüğüm

imdad sedasıyla açılır eller himmetine sürülür yüz
salınır kalplere rabita bir çınar ki güçlü gürbüz

istanbul iliklerinden boşalır muhterem makbere
işlenir nurlu siman içten sedan gamlı binlerce sere

özlemin döktürür kalplerden katre kan yaş
olsaydım keşke kabrinde köhne bir taş

yoruldum efendim eridim lime lime özledim
dizlerinin dibine mevcudiyetimi beledim

Mehmet Öztaylan

Üşümek

behiyem şiiir gözlü yarim
dışarda rüzgar sert saatler on iki
bekiyem söyleyemediğim gizemim
dışarda hava soğuk buz tuttu seki

ama güzel üşümekte güzel
hayalinle ısınmak, ismini tekrarlamak
buz tutsada bacak, kol ve el
çayla beraber gözlerini yudumlamak

Mehmet Öztaylan

Viran Şehir

senden çok uzakta viran bir şehir
kollarıma bakıyorum eskimiş bir saat
gecenin geç vakti aşkımdan kalan son kesir
anlıyorum artık yalan oldu tüm söz tüm vaat

uyanıyorum ıssız soğuk bir sabaha
güneşin önünü kar taneleri kesmede
yerden kar taneleri topluyorum hıçkıra hıçlıra
buz tutan kalbim son çırpınışlarıyla ölmede

ikimizin şarkısını inceden çalıyor radyolar
dinlemek için çekiliyorum تنها bir köşeye
kalbimi yakıyor yırtıyor notalar
dalıyorum uzanıp giden sonsuz maviye

Mehmet Öztaylan

Yakışmıyor

hava soğuk konyada yine kar
çay içimi ısıtmıyor
gözlerin ısıtsın kalbimi yar
yağmaz konyaya güzel kar yağmıyor

seneler geçsede üstünden
mevsimler unutsa aşkıımı aniden
azalmaz bir şey sevgimden
gözlerimden hayalin çıkmıyor

insanoğlu bu her şeyi unuttur derler
bilmem unutanlar nasıl severler
her taraf kan ala boyandı yerler
yakışmıyor ağlamak bana yakışmıyor

bir mevsim daha geçiyor sensiz
bilmem kaç mevsim daha yaşarım densiz
bu da zor be aşksız sevgisiz
yazılmıyor adın kaderime yazılmıyor

Mehmet Öztaylan

Yalnızlık

Yalnızlık keşkelerle dolu hayatın serencamı
Yalnızlık sessiz sedasız hülyanın veda anı
Yalnızlık iki damla yaş,hüznün koyu kanı
Alırken kalplerden rüyayı geriye bırakır vaveylasını

Suratlarda kan bırakmayan üç hece
Hecenin içine gizlenmiş binbir gece
Yalnızlık belirince sararır solar eğlence
Hayat akıl almaz bilmece,bildirmece

Ufkumda belirirken tehlikeli yolculuk
Kalemimde derman yok,akmıyor kelimeler oluk oluk
Gözlerim seçemiyor renkleri,kalbimde büyük boşluk
Kulaklarımda esen boranın sesi,simsiyah bulutlarla dolu ufuk

Sessizliğin elem verici raddesinde terleyen
Düşünce ağacında tırtıl olup emekleyen
Demirler ardından silayı gözetleyen
İki kişi vardı gece bir yalnızlık birde ben

Yalnızım sensizliğin acı pençesi yorar
Yalnızım iki damla yaş dudaklarımı sular
Ben yalnızım tek beni sigaram anlar
Alır acıyı kalbimden yeşil vahaların kapısını aralar

Yastığa başını koyamazsın kalbin uyutmaz
İki dakikalık uyku yorgun gözleri avutmaz
Yalnızlıktan kaçtığım rüyalarım kucağını açmaz
Yalnızlık kaderimse talihtende kaçılmaz

Nedametın gölgesinde akarken günlerim
Seni sevmek sevebilmek onurum haysiyetim
Sigaramın dumanına narin gülüşünü işlerim
Yalnızlığa dem katan siyah açan güller benim

Gözlerin nurdan yoksun kalınca anlarsın
Anlarsın doya doya hçkıra hıçkıra ağlarsın
Aranırsın sağına soluna bakınırsın
Her taraf yalnızlık zaman sukutta kaçamazsın

Aynalar göstermez olur eski ihtişamını
İki örümcek çıkar karışlar alnını
Sitemle keşkeyle dolu hayatını
Kaplار yalnızlık sessizliğe hasret sancını

Çün gelir yapmacık hayallere dalarsın
Ölümüne seversin sevildiğini sanarsın
Dert etme sende bi sigara yakarsın
Yandıkça erir hayalerin dert etme alışırsın

Israrla beklersin gelmesini azrailin
Son bulmasını istersin hayattaki son kıldemin

Yıllar önce tek başına açılan karanfilin
Yine tek başına solduğunu izlersin

KONYA 4 NİSAN 2011

Mehmet Öztaylan

Yasaklı Kalp

elimde bir kalem durmadan yazıyorum
kalbimdeki heyecanı satırlara kazıyorum
yepyeni sayfayla tekrar başlamak istiyorum
inkar etmiyorum seni deliler gibi seviyorum

sensiz karanlıklar uzayıp gider sonsuz
oda soğuk hava soğuk eller bumbuz
sadece yanar dudaklarım kalmış susuz
dilimde aynı kelime aynı telaffuz

sensiz değeri yok şiirin her şey boş
etraf karanlık odalar zaten loş
ne olur kalbime bir kez koş
sonunda etti aşkın beni sarhoş

sensiz geçen her dakika kalbim yasta
dilim seni anar gözlerim yaşta
aramaızdaki büyük farkda
ruhum sana aşık senin kalbin yasakta

Mehmet Öztaylan

Yeşermeyen Umutlar

Küskün,ufacık umut damlasına küskün.
Hatıraları canlandıran gözlerime küskün gün.
Katresine dönüp bakmaz yüreğim ne şan ne servet ne ün.
Acımasız zulümlerle yerle bir edilmiş aşk köşkün.

Umut damlalarıyla yemyeşil filizlenen
Yıllarca hasret çekilip özlenen.
Ansızın yeşillenip hüznle çiçek veren
Umutlarıma zehirler kattın sen

Duyarken kaybolurdu hüznüm sesini.
Bekledim bir damla kalbinin feyzini
Görmeyi dilerdim gözlerinde mutluluğun resmini
Güveni yırtıp attın gönlümden,bıraktın arkanda şüpheni

Yeşermez yıllarca gözyaşımla sulansada
Yeşermez gökler yarılıp sema yere boşansada
Yeşermez Hakkın emri gelip alınma yazılısada
Alevinden eser kalmayan bir aşk bıraktın arkanda

05.04.2011 KONYA

Mehmet Öztaylan

Zabit Mehmet

okunurken son namaza durmak için acı kamet
tıkanır boğazlarına seda yutkunamaz zabit mehmed

cephe bozuk hesap sorar sanki omzundaki yıldızlar
hava cehennemi sıcak top ağlar bahtsız tüfek mızlar

dalgasıyla ruha imrendirici dinginlik veren ege
ege kana bulanmış defalarca zulme gelip şevge

umut yeşillenememiş yapraklarda büyülü aya
yinede karışır her şafak aminler puslu semaya

yanıbaşında yükseliverir yalçın dağ afak engin deniz
lakin çakılır bir seda semaya dağılır kalplere onca filiz

ekmek taş su bulanık beslenir ruhlar tevazuyla
çıldırır yinede yorgun beyinler vatan arzusuyla

güneş çevirir dumanlı denizi sarı tunç renge
mehmed her şafak besmeleyle başlar cenge

bir acılı lokma vatan talip olanın içi kabarır
bir dikenli gül iman mehmed her gece kanayarak yakarır

ruhuna dolanan onca şeki kırar yetişir iman savlete
indirir onlarca huu darbeyi kara korkak kasvete

hülyasına akseder zafere doygun ak pençeli kara kartal
rüyasında yeniden açılır sancaklar rüzgarlara al al

dağılan şarapnel parçası misali kalpleri bulur huzur
ufalanır ziyanın karşısında kalplere yer eden binlerce ur

mehmed duada mehmed niyazda mehmed rabitalı
mehmed iliklerinden Rahman Zulcalale bağlı

uzanır ruhu yedi kat tepeye şereflere şan arşa
işlenir imanın nurlu sedası kalbindeki kara taş

dua dua üstüne dua kalpler bira eller alev
hilal fezaya kurulan gamlı en mübarek ev

salvolar zulme eş düşmanı top yerine dualar
iman fezaya akseder binlerce nurlu şualar

ibretli bir destan tarihe altın sayfa çanakkale
zulmün ortasına saçılan ikiyüzellibin mavi lale

Mehmet Öztaylan

Zindan

zindan siyaha geçen günün umutsuz ufku
zindan kalbime hazin vesveseme tutku
midin celladı, zulmün tükenmeyen nutku
zindan kaynağı sönmeyen aevli kara korku

ayağa kem dudağa dem kat vefalı volta
zulme snanan kalemin beline vurulur balta
kader! ! ! ekilir yorgan misali satra kan nokta
zindan! ! ! kalemin son durağı hayra kinelen posta

kalem ürkek kalem korkak kalem suskun
kelam korkuya sevdalı aşktan dili tutkun
ağzına tkanan  parça yalanı zevkle yutkun
hakilat bir yassız matem köşesinde ezik puskun

geceler katran dkn alnıma gönlüm bulanık
korku zindan sancı cellat kalemimse tek sanık
engin hırıncı azap arzdan arşa kanlı kabarık
zindan geceye kanımla adını yazdım sema tanık

şahlan çevremde vaveylanı yedirt kulağıma zindan
umuda açılan gözlerime dk binlerce pas katran
bir tutkudur azabın tiryakidir ruhuma acı sevdan
sönmesin geceye pus şafağa kin katan şamdan

aldırma sitemime yılların cefasisın sen büyülü tutkum
dehşetli cennetki bir tarafın kötürüm diğer yanın uçurum
zindan boğaza tkanan seda ciğere işleyen ak kurum
zindan başıma doladığım beynimi saran ateşli boz korum

Mehmet ztaylan

Zor

çocukluğumdan beri mecnunum hastalığa
ruhuma perçinlenmiş deli sevda kutlu zor
kolay kem vurduğundan aşka akla sağlığa
sevdalımdır artık o semayı kızartan kör

sen ey kolay sen yoksun gölgen zehir atalet
orda dur dur rahatlık tutkumdur şen ızdırap
selam sana feyizli çınar kara metanet
selam sana rahata dokunan gri mızrap

kalbim zora tutuklu kutsal kanlı zincirle
sen imkansız mabedim ta ebedi ezelden
ruhum şafak yükselir semalara ecirle
sen kutlu başkaldırış rahatlığa tezelden

Mehmet Öztaylan